

NEDJELJNA ČITANJA: Iz 2,1-5; Ps 122,1-2.4-9; Rim 13,11-14a; Mt 24,37-44

Po prorocima Bog svoj narod oblikuje u nadi spasenja, u išče kivanju Novoga i vječnoga saveza, koji će, namijenjen svim ljudima, biti upisan u srcima. Proroci navješćuju korjenito otkupljenje Božjega naroda, očišćenje od svih njegovih nevjera, spasenje koje će obuhvatiti sve narode. Nositelji ove nade bit će prije svega Gospodnji siromasi i ponizni. Svete žene poput Sare, Rebeke, Rahele, Mirjam, Debore, Ane, Judite i Estere živom su očuvale nadu u spasenje Izraela. Marija je najčišća slika te nade. »Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima u prorocima; konačno, u ove dane, progovori nam u Sinu« (Heb 1, 1-2). Krist, Sin Božji koji je postao čovjekom, jest jedina, savršena i nenadmašiva Očeva Riječ. U njemu nam Otac kaže sve, i neće biti druge riječi do ove. Sveti Ivan od Križa, slijedeći tolike druge, sjajno to razlaže tumačeći Heb 1, 1-2: »Dajući nam svoga Sina, koji je njegova jedina i konačna Riječ, Bog nam je odjednom tom jedinom Riječju rekao sve i nema više ništa reći [...]. Što je naime nekoć djelomično govorio prorocima, to nam je sve rekao u njemu, dajući nam njega cijeloga, to jest svojega Sina. Stoga, tko bi sada htio Boga još ispitivati ili iskati od njega viđenja i objave, ne samo da bi činio glupost, nego bi Boga vrijeđao, jer ne bi svoj pogled upravio na Krista jedinoga, nego bi izvan njega tražio još kakve stvari i novine.« [KKC 64-65]